

GEHÖR

Medlemsblad för
Gävle Symfoniorkesters vänner

Box 1283, 801 37 Gävle
Bankgiro 5223-0406
Nr 160, maj 2023. Årgång 38

Vårliga förtecken

Ja visst gör det ont när knoppar brister. Även i år har våren tvekat, snön yrt, vi har ramlat och svurit i halkan. I samband med årets träff i Örebro med den klassiska musikens vänföreningar besökte jag sjön Tysslingen med tusentals sångsvanar, med tranor och gäss. Trängseln i öppna råkar illustrerade livets rikedom lika starkt som Svenska kammorkestrernas konsert dagen därpå. Kulturella vänföreningar må vara anonyma i kulturdebatten men vi vet att de är stöttepelare för orkestrar, museer, bibliotek och omistliga för många kulturinstitutioners verksamhet. Ofta är medlemmarna kärnan i en trogen publik.

Gävle Symfoniorkester tvekar inte att pröva nya vägar.

I en lördagsmatiné med fritt inträde och med såväl kvinnlig dirigent som solist lockas nya besökare till Konserthuset med sprakande musik i Pablo Sarasates Carmen-fantasi, som bygger på Bizets opera, och med folkviseton i Alfvéns musik till filmen Synnöve Solbakken.

Idel lovord för Jaime Martin och Gävle Symfoniorkester i Musikrevyns granskning i P2 av albumet "Melcher Melchers".

Tidskriften OPUS rapporterar att kvinnliga dirigenter anlitas allt oftare av världens konserthus, att dirigenterna blir allt yngre och att Sverige är det land som har störst andel 1900-talsverk på repertoaren.

I en helsidesintervju menar Jaime Martin att hans val av Gävle var hans livs bästa beslut. Som dirigent gäller det att vara psykolog så att alla drar åt samma håll, att skapa specifika stämningar ungefär som en teaterregissör.

Detta nummer av Gehör har fler sidor än normalt för att spegla orkesterns framgångsrika turné i Storbritannien. 10 konserter på 13 dagar! Turnén svetsar samman orkestern både personligt och musikaliskt. Det tuffaste jag har gjort i mitt liv, tycker i GD valthornisten Annamia Larsson, som ändå är härdad i maratonlopp.

Radioprofilen Ingemar von Heijne, Djursholm, min gamla hemstad, han med Mozartalmanackan, har avlidit, 92 år gammal. 33-årige Christian Reif, blir Gävle Symfoniorkesters nye chefsdirigent. "Framtiden ser ljus ut med Christian Reif vid rodret", säger konserthuschefen Örjan Hans-Ers.

**Tomas
Attorps**

Christian Reif

När fick du frågan om du ville bli chefsdirigent?

– Jag fick frågan förra månaden, efter den sista av mina tre konserter och efter att orkestern hade röstat. Och jag var så glad över att acceptera.

Vilket var det viktigaste skälet till att du accepterade?

– Jag älskar orkesterns musikalitet och energi och de tre veckor när jag kom till Gävle var höjdpunkter för mig under det året. Jag kände mig alltid så välkommen av både musikerna, administrationen och publiken. Jag kände att det här var en relation som jag ville fördjupa.

Hur långt är ditt kontrakt?

– Till en början, tre år.

Har du några planer eller idéer som du vill dela med dig till oss, orkesterns vänner?

– Jag har många idéer. :) Inget definitivt som jag kan dela med mig nu.

Roza Nólcheva-Angelovska är briljant och jag har redan haft nöjet att arbeta tillsammans med henne. Så det kommer underbara konserter och spännande projekt framöver.

Men jag kan avslöja att jag verkligen gillar att forska i svensk musik. Där finns så mycket musik som har negliserats eller har skrivits av kompositörer som blivit historiskt marginaliserade. Jag älskar att sätta ihop program som kombinerar det kända med det okända så att både erfarna musikaliskare och nykomlingar blir engagerade.

Hur viktigt är det för en orkester att ha en vänförening?

– Det är underbart, tycker jag. Ni är de personer från samhället som är närmast oss, som fyller konsertsalen, som berättar om oss och dessutom, ni kan även ge oss feedback.

Hur kommer det att kännas när du möter oss vid konserten den 11 maj?

– Jag ser verkligen fram emot att träffa er alla. Det blir så trevligt att komma in i en vänlig gemenskap och jag skulle älska att höra vad ni tycker om symfonin. Också hur vi skulle kunna utveckla vår relation till varandra.

Din första konsert i höst har ett verk som orkestern har beställt av Lil Lacy. Var du inblandad? Har du träffat Lil Lacy?

– Jag var inte inblandad när orkestern beställde verket. Det görs alltid flera år i förväg. Men jag var entusiastisk när jag hörde att orkestern anser det viktigt att beställa ny musik av människor som lever i samma värld som vi och som brottas med samma problem som vi. Jag ser verkligen fram mot att dirigera Lil Lacys verk.

Kommer du att ta med din familj till Gävle?

– Inte nu i maj tyvärr men i framtiden. Min fru Julia Bullock och vår son kommer att vara med mig här under några veckor, det är jag säker på.

*Åtta frågor till
nye chefsdirigenten*

Text och bild: Kerstin Monk

Ny i styrelsen – en sjungande läkare

Signar Mäkitalo valdes in som ny styrelsemedlem vid årsmötet och ersätter Christina Hygge som lämnade efter flera år i styrelsen där hon skött utskick och redigerat vår medlemstidning.

Signar Mäkitalo är smittskyddsläkare som nu gått i pension.

Varför har du gått med i vår styrelse?

– Jag har funderat över vad jag ska göra nu när jag har mer tid. Jag har alltid lyssnat på klassisk musik. Vi har också haft torsdagsabonnemang hos orkestern i flera år, det har passat bäst när man också jobbar. Att komma med i styrelsen kan vara roligt eftersom jag tycker så mycket om musik.

Vilken är din relation till musik?

– Musik är något som ger känslor och innehåll till livet. Jag sjunger i Strömsbro kyrkokör. Att träna musik och lära sig, som man gör i en kör, är också en del av livet. Jag sjunger flera gånger i veckan, ibland varje dag. Jag tränar varje dag i en stav-träningsmaskin och då lyssnar jag på musik.

Spelar du något instrument?

– Nej, det gör jag inte. Jag har en synth där jag kan ta ut tonerna. Och rösten kan man väl kanske inte kalla ett instrument?

Vilken är din relation till Gävle Symfoniorkester?

– Den är väldigt varm. Det är en suverän orkester. Med Jaime har även solisterna blivit helt outstanding. Det har inte funnits någon anledning att åka till andra symfoniorkestrar som jag har gjort tidigare.

Vad kommer du att bidra med i styrelsen?

– Jag har sett för litet av styrelsen men hoppas att jag kan bidra med något. Jag är ganska snabb att hitta vad som händer i omvärlden så där kan jag kanske bidra med något. Men det återstår att se. Jag hoppas att jag fungerar tillsammans med er andra.

Du verkar inte ha lagt av med att arbeta?

– Det verkar inga andra i styrelsen heller! Det är inte så lätt att få ihop mötestider. Förutom att jag stöttar smittskyddet i Sörmland arbetar jag också med den svenska föreningen för vårdhygien. Vi arbetar där med en årlig konferens under fyra dagar. Jag tycker också att det är intressant att förbättra IT-system, kanske med att

förbättra vaccinationssystem.

Du kommer från en stor familj i Pajala med tolv syskon?

– Ja, från en liten by som ligger 37 km söder om Pajala vid Torne älv. Jag är näst yngst.

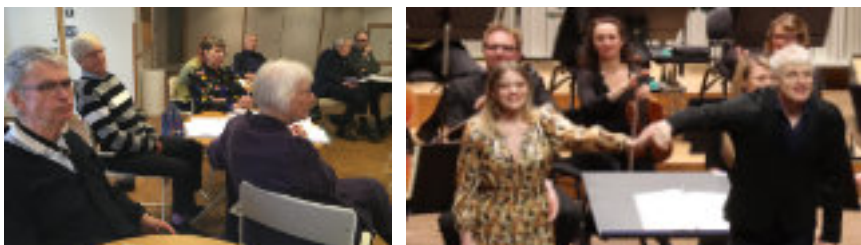
Hur präglas man av en sådan uppväxt?

– Det var en kulturchock att komma till södra Sverige och börja studera medicin i Uppsala från en by med som mest 250 invånare. Jag har tio systrar och en bror. Det har varit väldigt bra när man arbetar i en kvinnodominerad bransch som sjukvården är. Jag har ett hum om hur kvinnor fungerar.

Hur ser din familj ut nu?

– Eleonor och jag har tre barn och fyra barnbarn. Det är verkligen livets guldkant med barnbarnen. De finns både i Stockholm och i Australien.

Text och bild: Kerstin Monk

Vänföreningar kom samman i Örebro

Nu, då pandemin flugit sin kos, kunde landets musikvänföreningar åter samlas. Denna gång i Örebro, i Konserthuset vid Svartån. Här huserar Svenska Kammarorkestern, bildad så sent som 1995, med Thomas Dausgaard och sedan 2019 med Martin Fröst som chefsdirigent. Orkestern har väckt internationell uppmärksamhet med spelningar på The Proms, i New York och Wien.

Vid förhandlingar dryftar vi gemensamma frågor. Vänföreningarna är olika stora, alltifrån över 1 000 medlemmar till ett par hundra, vissa lever gott på frikostiga donationer, andra får hushålla. Oavsett skiftande villkor har vi mycket gemensamt. Svårigheten att locka yngre medlemmar är påtaglig. Men kanske ska vi inte vara alltför oroliga. Då de unga blivit äldre och barnen flugit ut, blir många kulturellt aktiva. Viktigare än att ha många medlemmar är kvaliteten i föreningarnas verksamhet.

En återkommande fråga är informationen

till våra medlemmar, digitalt eller pappersform eller en kombination. Vissa föreningar nöjer sig med enklare informationsblad, andra har fylligare tidskrifter, såsom GSV med Gehör. Några medverkar i konsertpresentationer, på andra håll svarar konserthusen härför.

Svenska Kammarorkesterns konstnärlige chef Gregor Zubicky gav oss inblickar i orkesterns framgångssaga. Musikerna växte samman genom inspelningar av Beethovens symfonier. Vid varje turné gäller "upp till bevis" för att bli inbjudna på nytt.

På kvällen väntade en lysande konsert med Martin Fröst i en klarinettkonsert av von Weber, sopranen Johanna Wallroth i Mozarts Exsultate jubilate och en dynamisk orkester i Beethovens Eroica-symfoni. Bättre kunde det inte bli. Tack Örebro, säger GSV, som företrädades av Ingrid Iremark och undertecknad.

Tomas Attorps

UK tour 14 - 28 mars 2023

Kors och tvärs över hela Storbritannien åkte Gävle Symfoniorkester under sin turné i mars 2023. Orkesterchefen Einar Ander och vänföreningens ordförande, Ingrid Iremark berättar om äventyret.

Direkt efter hemkomsten från den förra turnén i Storbritannien i mars 2020 fick vi en förfrågan om att återkomma. Till en början var datumet oklart på grund av pandemin men när tidpunkten väl var fastställd började planeringen på allvar.

Tidigt stod det klart att det här skulle bli den mest omfattande turnén i orkesterns historia med tio konserter under fjorton dagar kors och tvärs över landet.

Att Jaime Martín skulle dirigera var självklart fast hans förordnande som chefsdirigent formellt löpt ut. Därefter återstår solist och repertoar. Tänk bara att få resa med den fantastiske Nemanja Radulovic och föra musik av Bo Linde utanför landet.

Tisdag 14 mars.

Cheltenham hade den inledande konserten i sin Town Hall. Det är en äldre sal. Här spelade vi även 2020 och konstigt nog var det då som nu hästkapploppningar i stan. Möjligen hade det en negativ inverkan på publikantalet eller så var det vädret som var orsak till den låga publiksiffran. Kallt, regnigt och blåsigt.

Guildford dagen efter den 16 mars. Även här var vi 2020 i salen vid namn G-Live som är en kulturarena för både musik och teater. Den är nog relativt ny och därför praktisk på alla sätt. Själva salen i sig saknar den historiska charmen men så väl fungerande som den typen av salar kan vara. Naturligtvis var det succé,

Warwick, tredje dagen med konserter efter varandra. Nu lämnade vi hotellet i Swindon där vi bott fram till nu och pendlat till konsertställen. Warwick Arts Center ligger i ett gigantiskt universitetsområde en bit utanför den pittoreska staden. Själva hade jag aldrig hört talas om universitetet och inte heller sett något liknande område tidigare.

Salen i sig har en riktigt bra akustik och den kvällens konsert blev den bästa så långt. Icke desto mindre var det just här det hände, solisten spelade av en sträng. Blixtnabbt bytte han fiol med Anneli Jonsson som var förberedd med extra strängar på notstället. Anneli påbörjade bytet av sträng och under ett längre orkesterparti fick Nemanja tillbaka sitt instrument och slutförde det hela.

Allt skedde utan avbrott i musiken och Nemanja slutförde Tjajkovskijs violinkonsert med bravur. Ett spektakulärt inslag var det ju i alla fall så klart. Här kom också två representanter från turnéagenturen och lyssnade. Deras reaktion måste tas som ett kvitto på hur bra orkestern är.

”Orkestern låter som Concertgebouw fast mindre”. Alla som känner till den berömda orkestern i Amsterdam kan inte ta de orden för annat än högsta betyg.

Edinburgh.

Vi bor i ett långt land men det är allt långa avstånd i England också. Av den anledningen togs resan Warwick – Edinburgh i två etapper med övernattnings i Newcastle, eller för att vara exakt i Gateshead, alltså söder om floden Tyne.

Konserten i Usher Hall i Edinburgh var så den 19 mars. Den här konserten var från början en av höjdpunkterna och extra viktig för oss. Eftersom det är Royal Scottish National Orchestras hemmascen finns där ju en trogen publik och erfarna kritiker. Det var ju i Edinburgh turnén slutade 2020. Efter det var det också mycket annat som slutade som alla vet...

Cambridge (22 mars), är en vacker stad med en lite udda konsertsal, Corn Exchange. I gamla tider var det som namnet säger en spannmålsbör. Det är trångt med sidoutrymmen i flera våningar. För publiken ger salen en speciell känsla av hemtrevnad.

Tack och lov för att man inte är lastbilschaufför i den staden. Det är ofattbart hur vår instrumenttransport över huvud taget kunde komma fram där.

Hull. City Hall i Hull har en stor sal med en stor scen med fasta podier i trappstegsformation. Just det visade sig vara ett problem då de scenansvariga först vägrade ta bort räckena i podiernas framkant. Lyckligtvis löstes problemet när de skriftligen fick en garanti att jag tog ansvar för eventuella skador på personer och instrument. Tack och lov skedde inga incidenter.

London, 24 mars var den konsert alla såg fram emot. Ett i princip fullsat Cadogan Hall gav extra energi till alla. Här var det enda stället där Bo Lindes En munter uvertyr inte inledde konserten. Den vågade inte ansvariga på plats ha med av rädsla att okänd musik skulle få publiken att avstå från att komma. I stället spelades Griegs Peer Gyntsvit och fick ett fantastiskt mottagande. Till konserten kom representanter från svenska ambassaden och vänföreningens ordförande, Ingrid Iremark.

Basingstoke, det är alltid trevligt att bli överraskad. Det här är en stad som säkert många aldrig hört talas om, i varje fall inte jag. Här klingade allt på allra bästa

sätt och därför används konsertsalen ofta till inspelningar.

Norwich, bottennappet. Motsatsen till föregående dag: en teatersalong totalt utan akustik. Min plats var på parketten under läktaren som säkert täckte halva parketten. Efter pausen gick jag upp till läktare där det var något bättre. Det blev en riktigt kämpainsats av orkestern.

Croydon, tack och lov att vi slapp avsluta i Norwich! Jaime hade sagt till mig att Croydon, en förort till London, kanske var den bästa konsertlokalen i området och där var et verkligen riktigt fint. Det var så skönt att kunna avsluta på bästa sätt inför en entusiastisk publik.

28 mars, åter på svensk mark.

Efter solokonserten spelades överallt samma extranummer som i Gävle veckan innan avresan. En folklåt från Balkan med orkesterackompanjemang. Supervirtuost och ni känner ju Jaime, som inte är sen att utnyttja möjligheten till lite show. Det gick verkligen hem hos publiken. Vilket team!

Hur gick allt då undrar ni kanske? Jo, några var sjuka kortare perioder. Då går det ju att vara färre i berörd stämman. Värre med blåsarna. Nu var vi ju i rätt land där det finns frilansande musiker och dirigenter känner många musiker men även från våra egna fick vi hjälp att hitta ersättare till ett fåtal konserter.

Jag måste också nämna våra kollegor från administrationen som var med. Marknadsavdelningen rapporterade hela tiden hem och la ut på sociala medier. Teknik och producent var alltid steget före på plats och i tanken. Ingen scen – ingen konsert.

Med oss på resan var den kulturtörstande Kulturkillingen, närbesläktad med Gävlebocken (som själv fick åka med). Killingen är nog den som sett mest av alla där vi varit. Vid turnéns slut blev han adopterad av vår turnéledare Crissy, en underbar Miss Marplelik kvinna som turnerat med alla tänkbara orkestrar.

Einar Ander

Foto: Thomas Thornquist

Konserten i London

Redan över en timme före konserten samlades konsertbesökarna i Cadogan Halls trivsamma foajé, the Culford Room, för ett glas och en sandwich. Cadogan Hall vid Sloane Square mitt i det eleganta Chelsea i centrala London, ett stenkast från berömda Kings Road, är bekant för orkestern sedan förra Englandsturnén i mitten av mars 2020. Då var konsertsalen halvfull – hälften av publiken som köpt biljetter uteblev. Pandemin var på väg och Storbritannien stod i begrepp av att stänga ner.

Den här gången var det närmast fullsatt i salen som rymmer 950 platser. I foajén hördes en del svenska röster, men den stora majoriteten av publiken var engelsmän. En del av den engelsktalande publiken hade svensk anknytning visade det sig när vi frågade runt. En konsertbesökare hade bott utanför Uppsala, läste Aftonbladet på nätet varje dag och visste mycket om Gävle och om symfoniorkestern.

Från Sveriges ambassad i London kom kulturhandläggaren Christina Johannesson och från Gävle anslöt konserthuschefen Örjan Hans-Ers för att vara med vid turnéns sista fyra konserter. Roza Nolcheva, orkesterns programchef, som var med på hela turnén, hade lockat sina londonbaserade vänner från Nordmakedonien till konserten. I foajén fick vi också träffa de medarbetare från den internationella konsertagenturen IMG som organiserat turnén för Swedish Philharmonia, som orkestern kallas under turnén. De var glada och nöjda och prisade samarbetet med Gävleteamet.

Det tiosidiga (!) programbladet hade mycket utförliga presentationer av det verk som uppfördes och av orkestern, dirigenten Jaime Martin och solisten Nemanja Radulovic.

Konserten började nordiskt med Griegs Peer Gynt-svit. Anitras dans, Åses död, Morgonstämning och I Bergakungens sal. Väldigt känd musik också i London. Det märktes på publikens entusiastiska reaktioner. Mer krävande var den rysk-georgiske kompositören Aram Khachaturians Violinkonsert i d-moll. Gävlepubliken hörde den i Gevaliasalen innan orkestern åkte ut på sin turné. Nemanja briljerade med sin expressiva och intensiva teknik. Det var ovationer efter framförandet och ett extranummer inspirerat av serbisk folkmusik.

Någon sa efteråt att Nemanja har många unga fans i London och att de var välrepresenterade på konserten. Det hördes.

Inte kunde man märka att orkestern nu var inne på sin sjunde konsert inom loppet av tio dagar när den gav sig i kast med ett av den nordiska musikens allra mest beundrade verk, Sibelius andra symfoni. Det blev stående ovationer och bravorop. Det blev därefter en väldisciplinerad sorti för orkestern från Cadogan Hall till hotellet i Kensington, sova och äta, för att dagen därpå vara fit för fight för ny konsert i Basingstoke, ett par timmars resa öster om London. Instrumenten packades in i en långträdare på vilken det stod Dalbergs Frukt och Grönt. Det kändes tryggt.

Ingrid Iremark på plats i London den 24 mars

När rädsla vänds till lycka

Kristina Lindby är inte bara klarinettist i Gävle Symfoniorkester. Hon är också dirigent och inte minst, hon är ansvarig för eleverna i musikprogrammet på Vasaskolan som under sitt sista år får uppdraget att komponera ett eget stycke för symfoniorkester.

– De är så rädda när jag träffar dem första gången under höstterminen. Sen är det lycka att se dem sitta stolta på scenen på våren när orkestern spelar deras verk, berättade Kristina inför oss omkring 60 vänner som hade kommit till vänträffen i Bo Lindesalen en torsdag i februari.

Det blev en kväll med både en intressant livsberättelse som började på Gotland fram till hennes nuvarande position i Gävle, ett högst intressant och varierat musikerliv.

Vi fick förstas även höra henne spela, både på hennes ”lilla” klarinett och den stora basklarinetten som hon var solist på i Bo Lindes konsert för basklarinett och symfoniorkester, ett framförande som fick strålande recensioner och som intresserade många av lyssnarna.

Hon spelade ur just den konserten för oss på basklarinetten men också några verk för klarinett, bland annat den gotländska folkvisan Gamble Valu som Hans Eklund, tonsättare från Sandviken har skrivit en variation av.

Kristina är en äkta gute, det vill säga tredje generationen av gotlandsbo.

Musik finns i släkten men hemma lyssnade man inte på klassisk musik.

Hon gick i en skola med 40 barn i sex klasser och minns med tacksamhet och glädje när musikläraren kom en dag i veckan och eleverna fick gå ifrån lektionen för att spela på sina valda instrument.

Hon fick börja spela blockflöjt och därefter klarinett och när hon skulle börja i gymnasiet ville hon inte sluta spela.

Hon valde då i stället att studera två år vid Lunneveds folkhögskola.

– Där upptäckte jag att alla var som jag. Vi älskade musik och övade natt och dag.

Sen väntade studier vid Kungliga Musikhögskolan, Ackis, och där blev hon behörig att undervisa vid kulturskola. Hon studerade även dirigering under ett år och började sedan undervisa i kulturskolor, dirigera och leda

olika musikensembler. Det kombinerat med att frilansa som musiker.

– Det var en bra mix under 12 år, berättade hon.

Den 10 mars 2008 kom hon till Gävle för att provspela för en position som klarinettist i Gävle Symfoniorkester. Den sista september 2009 fick hon besked att hon fått jobbet, efter ett provår, något som alla nya musiker måste klara av.

Är det nervöst att provspela för ett musikerjobb, undrade någon av vännerna.

– Det är fullkomligt omänskligt, svarade Kristina.

Men jobbet, det älskar hon!

Och den 17 maj kan vi se henne dirigera Vasaskolans elever i en gratiskonsert.

Kerstin Monk

Välkommen Christian Reif – mannen med ett ben på vardera sidan av Atlanten.

Kära Orkestervänner!

Ingen har nog kunnat undgå nyheten om vår nya chefsdirigent Christian Reif. Sedan Jaime Martín tillkännagav att han tänkte sluta har nyfikenheten hos er orkestervänner varit stor. Både om vi har ett nytt namn och hur processen med att rekrytera en ny chefsdirigent går till.

Alla förstår nog att det inte är en position man annonserar efter och det är inte heller möjligt att göra ett upprop bland artistagenturerna att vi söker en ny chef. Ni kan bara tänka er alla samtal och mejl det skulle generera.

Nej, ett arbete på egen hand i det tysta är det rätta sättet där vi bjudit in olika gästdirigenter för att se om ömsesidigt tycke och förståelse uppstår. Om så är fallet planeras återinbjudningar med flera sorters repertoar för att utvärdera mer om chefskandidatens sätt att ta sig an olika typer av musik.

Vår programchef Roza Nolcheva-Angelovska har gjort detta med mycket god omsorg och noggrannhet, vilket vi nu ser resultatet av. Jag kan inte minnas att vi någon gång under alla mina år i orkestern varit med om att vi tidigare haft en ny chefsdirigent på plats så snabbt efter föregångarens slut som den här gången. Och då har jag varit här sedan mitten av åttiotalet.

Vem är då Christian Reif? Han är 33 år och bor i München med sin fru, den välkända sopranen, Julia Bullock och en liten son.

Sin utbildning fick han vid Mozarteum i Salzburg och Juilliard School i New York. Tidigare engagemang som dirigent har varit i San Francisco men han har gästat ett stort antal orkestrar både i Europa och USA. Det är alltså en världsvan man med ena foten i Europa och den andra på andra sidan Atlanten som vi engagerat.

Jag hoppas att ni är lika glada som vi alla är och tar emot Christian med öppna armar. Missa inte heller säsong avslutningen som dirigeras av vår nye chefsdirigent Christian Reif. Mer information finns på hans egen hemsida www.christianreif.eu

Einar Ander, orkesterchef

Styrelsen, från vänster, Jan-Olof Nyman, Ingrid Iremark, Signar Mäkitalo, Kerstin Monk, Inger Engsjö, Tomas Attorps och Erland Hesslow.

Foto: Gävle Konserthus

Styrelse

Ingrid Iremark, ordförande

070-590 94 88.

ingrid.iremark@gmail.com

Tomas Attorps, vice ordförande

070-483 06 95.

tomas.attorps@gmail.com

Erland Hesslow, sekreterare

070-240 26 12.

erland.hesslow@gmail.com

Inger Engsjö, kassör.

076-133 39 33.

inger.engsjo@gmail.com

Kerstin Monk, redaktör Gehör

070-631 09 70.

kerstin@monk.se

Jan-Olof Nyman

070-210 98 20.

janolofn8@gmail.com

Signar Mäkitalo

070-670 79 91.

utskick.gsv.gavle@gmail.com

Medlemsavgift

200 kr för enskild

300 kr för familj på samma adress

25 kr för studerande

1000 kr för företag

Betala in på bankgiro 5223-0406

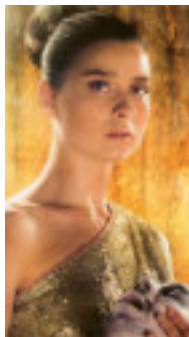
Ange namn, adress och epost.

Nya medlemmar

Lars Bergsten

Lena Landström

Glöm inte att meddela oss din mejladress. Vi skickar ut information om träffar och resor som inte hinner komma i Gehör. Skicka din mejladress till gsv.gavle@gmail.com

Operachansen – några platser kvar till Salome

Datum: Lördag 27 maj

Kl. 10.00 Avfärd från Konserthuset.

11.30-13.00 Brunch eller helgmeny på Steninge Bruk och Slotsby. Var och en betalar själv lunchen på plats. I ladan stort utbud av butiker.

Kl. 14.15 Introduktion i Guldfoajén, kl. **15.00** Operan Salome av Richard Strauss med Jesper Taube, Miriam Treichl och som Salome, Elisabet Strid. 1 timme 45 min utan paus.

<https://www.operan.se/forestallningar/salome/>

Kl. 17.00 Avfärd till Gävle

Pris: Operabiljett. 680 kr, busskostnad 320 kr Summa: 1 000 kr

Anmäl omgående till Inger Engsjö, inger.engsjo@gmail.com.

Stödjande
företag

 trycktreat
(trycker Gehör)

Advokatfirman
Leidhammar AB

Bryntes Optik
Våra medlemmar
erbjuds 10 procent

 WALLNERS BUSS